

Не зламається, горда, під чужинцями-зайдами, сонцеграєм щасливим наповняться дні.
Опережуть веселки барвистими крайками Україну, що встане з вогнів.

Світлана Травнева

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 41 (14453), 9 ЖОВТНЯ 2026 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

Захищають своє місто

ВОЇНИ МОБІЛЬНОЇ ВОГНЕВОЇ ГРУПИ БІЛОЦЕРКІВСЬКОГО ДФТГ ОТРИМАЛИ МЕДАЛІ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ УКРАЇНИ «ЗА ЖЕРТОВНІСТЬ І ЛЮБОВ ДО УКРАЇНИ».

Капелан 114 ОБр ТрО Микола Гопайнич подякував воїнам за службу та вручив відзнаки, які засвідчують їхній внесок у захист України.

Ці воїни захищають своє місто, свій дім не за медалі чи подяки, але їхня самопожертва, їхня відповідальність і готовність вдень і вночі відбивати ворожі атаки не можуть залишатися без уваги.

Вітаємо з заслуженими нагородами.

БЕРЕЖІТЬ СЕБЕ І СВОЇХ ПОБРАТИМІВ. РАЗОМ ПЕРЕМОЖЕМО!

За інф. 114 окремої бригади Сил територіальної оборони ЗСУ

Ми – поруч, ми пам'ятаємо...

Відразу кілька пам'ятних дат об'єднав початок жовтня: День захисників і захисниць України, День українського козацтва, День ветерана та свято Покрови Пресвятої Богородиці, а отже, ця історична дата увірала в себе багаті й славні традиції, які уособлюють мужність і героїзм оборонців та визволителів рідної землі на всіх етапах її історії. Сучасна українська армія береже імена героїв минулих епох – від воїнів-русичів і козаків до січових стрільців і вояків УПА.

Тож цього дня у Сквері Надії учасники зібрання вшанували безвісти зниклих земляків, які обороняли нас від російських терористів, та помолилися за них.

Спільною ходою учасники заходу вирушили до храму святого Петра Калнишевського, де відбувся захід з нагоди Дня захисників і захисниць України. Там до білоцерківців звернулася перший заступник міського голови Інна Новогребельська: «Наші воїни зазнають нелегких випробувань на передовій, аби ми мали змогу жити, працювати, виховувати наших дітей. Тисячі білоцерківців також захищають Україну та рідне місто.

Цього дня ми маємо згадати волонтерів, інструкторів, які навчають майбутніх бійців на полігонах, подякувати всім, хто наближає перемогу в оборонному комплексі. Бажаємо їм здоров'я, витримки та повернення додому.

Варто згадати і низько вклонитися тим, хто не повернувся з поля бою живим. У Білій Церкві дуже багато загиблих. Це важко усвідомлювати, але ми маємо жити далі, боротися, виховувати дітей і прищеплювати їм любов до України. Бажаю сім'ям, які втратили своїх близьких, здоров'я, мирного неба та не опускає рук. А тим, хто чекає своїх близьких, бажаю, аби їхні рідні захисники та захисниці повернулися додому, а також доброго здоров'я, терпіння та всього найкращого. 1 жовтня відзначається й День ветерана. Зичу всім причетним до нього сил, поваги й підтримки».

Подвиг кожного воїна, який до останнього подиху боронив українську землю, вшанували хвилиною мовчання. **РОДИНАМ ПОЛЕГЛИХ ВРУЧИЛИ НАГОРОДИ, ЯКИМИ ЇХНІ ВОЇНИ ВІДЗНАЧЕНІ ПОСМЕРТНО:**

Нагрудним знаком «Комбатантський хрест» і нагрудним знаком «Честь та пам'ять» нагороджений **Олександр В'ячеславович СУХАНОВ**.

Відзнакою «Хрест Сил територіальної оборони» нагороджений **Максим Валентинович МАРТИНЕНКО**.

Орден «За мужність» III ступеня та відзнакою «Схід» нагороджений **Микола Анатолійович ЩЕГЛУНОВ**.

Нагрудним знаком «Комбатантський хрест» і нагрудним знаком «Честь та пам'ять» нагороджений

Олександр Олексійович ОЛЕКСІЄНКО.

Відзнакою «Хрест Сил територіальної оборони» нагороджений **Віталій Вікторович КОСТЕНКО**.

Орден «Хрест Героя» нагороджений **Олександр Олександрович МУДРИК**.

Нагрудним знаком «Комбатантський хрест», нагрудним знаком «Честь та пам'ять» та Орден «За мужність» III ступеня нагороджений **Дмитро Анатолійович ПРОЦЕНКО**.

Орден «За мужність» III ступеня нагороджений **Олександр Анатолійович ПЕСЛЯК**.

Орден «За мужність» III ступеня нагороджений **Олександр Петрович ЛЕЩЕНКО**.

Нагрудним знаком «Комбатантський хрест» і нагрудним знаком «Честь та пам'ять» нагороджений **Андрій Володимирович ДОРОШЕНКО**.

Відзнакою «Хрест Пошани» нагороджений **Олександр Васильович МИКОЛЕНКО**.

Після болісної церемонії вручення священники Православної Церкви України здійснили чин молитви за Україну та український народ.

До портретів загиблих на Алеї шани і пам'яті в Парку Слави, а також на Алеї Слави, що на кладовищі «Сухий Яр», лягли живі квіти.

Покладання квітів до могил полеглих захисників відбулося також у селах нашої громади.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ПОЛЕГЛИМ ЗАХИСНИКАМ І ЗАХИСНИЦЯМ УКРАЇНИ.

ВІЧНА ВДЯЧНІСТЬ ТИМ, ХТО ПРОДОВЖУЄ БОРОНИТИ НАШУ ДЕРЖАВУ.

І МОЛИТВА ЗА КОЖНОГО, ХТО В ДОРОЗІ ДОДОМУ.

За інф. bc-rada.gov.ua

З вдячністю в серці...

1 жовтня ми відзначаємо День захисників і захисниць України – день, коли особливо гостро відчуваємо ціну свободи, миру та можливості жити на своїй землі.

Колектив КУ БМР «Територіальний центр надання соціальних послуг ім. Петра Новотні» долучився до пам'ятного заходу, який відбувся у Парку Слави біля храму Петра Калнишевського.

Разом з громадою участь у заході взяли директор Територіального центру Ірина Дога, завідувачі відділень Алла Чобітько, Леся Янковська, Наталія Петренко та фахівець із соціальної допомоги вдома Леся Манжілій.

Квіти, покладені на Алеї шани і пам'яті, – це наш знак вдячності та поваги тим, хто віддав найдорожче за Україну.

За кожним ім'ям на Алеї – людська доля, родина, мрії, нездійснені плани. І наш святый обов'язок – пам'ятати.

Ми низько схиляємо голови перед полеглими захисниками і захисницями України та щиро дякуємо всім, хто й нині боронить нашу державу.

Віriamo в Україну та її Перемогу. Нехай любов до рідної землі, мужність і незламність наших захисників назавжди залишаються прикладом для кожного з нас.

СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!

За інф. Терцентру

Відкрита рана нашої історії

В Україні вшанували 85-ті роковини початку масових розстрілів у Бабиному Яру – однієї з найстрашніших трагедій Другої світової війни.

29–30 вересня 1941 року нацисти розстріляли в Києві майже 34 тисячі євреїв. У наступні роки Бабин Яр став місцем масових убивств тисяч людей – євреїв, ромів, військовополонених, цивільних та представників українського підпілля.

Цього дня до Меморіалу пам'яті жертв Голокосту та Праведникам народів світу в Білій Церкві прийшли представники місцевої влади, члени єврейської громади міста, аби вшанувати тих, хто був закатований, розстріляний, спалений – не тільки в Бабиному Яру, а й в інших містах та селищах України, – тільки тому, що мав єврейську національність.

Голова єврейської громади «Міцва» Нателла Андрющенко наголосила, що в ці дні 85 років тому відбулися страшні події, які ніколи не мають повторитися. В Білій Церкві також сталася трагедія – на околицях міста нацисти розстріляли сотню єврейських дітей. Зазначила, що, на жаль, нині Україна також переживає насильство, наші міста й села обстрілює ворог, гинуть тисячі невинних українців, це є не припустимим у сучасному цивілізованому світі. Нателла Андрющенко подякувала всім, хто береже пам'ять про жертв Голокосту.

Учасники заходу поклали до підніжжя меморіалу квіти та каміння – символ вічної пам'яті про невинно вбитих.

За інф. bc-rada.gov.ua

РОБОТА

У КИЄВІ НА ВИРОБНИЦТВІ ЛІКІВ

Запрошуємо на роботу чоловіків та жінок
(попередній досвід та освіта не мають значення)

ПАКУВАЛЬНИКИ
ВАНТАЖНИКИ

ВАХТОВИЙ ГРАФІК 7/7

(тиждень з 8:00 до 20:00, тиждень вихідні, тиждень з 20:00 до 8:00)

РОЗВОЗКА
з Білої Церкви

проживання на період вахти

медичне страхування

спецодяг

надійне укриття

Farmak

ЗА ДЕТАЛЬНОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ ТЕЛЕФОНУЙТЕ:
067 201 86 60 | 098 181 74 69 | 067 480 34 45

Закладено капсулу в основу Маріупольського кварталу

30 вересня відбулася знакова та важлива подія для тисяч маріупольських родин, які втратили свої домівки через збройну агресію РФ, – цього дня в Білій Церкві стартувало будівництво першого кварталу «Мій дім. Україна» для переселенців із Маріуполя. Тут з'являться 1187 квартир для близько 3300 людей. Це буде доступне орендне житло: оренда в середньому коштуватиме близько 5 тисяч гривень на місяць. Попередня вартість пілотного кварталу становить 3,25 млрд грн. Завершити будівництво планують у 2027 році.

Білоцерківська міська

Як розповідає пресслужба міської ради, квартал складатиметься з чотирьох житлових секцій, що розташують на ділянці площею 10,86 га. Окрім житла, проект передбачає створення освітнього хабу зі школою та дитячим садком, реабілітаційного та спортивного центрів, медичної амбулаторії, громадських просторів, підземного паркінгу на 600 автомобілів та укриттів подвійного використання.

Як бачимо, Біла Церква не стоїть осторонь підтримки внутрішньо переміщених осіб та бере активну участь в реалізації соціальних ініціатив, спрямованих на захист прав та інтересів людей, які постраждали внаслідок збройної агресії проти України. Депутати Білоцерківської міської ради ухвалили рішення щодо укладення меморандуму про співпрацю з Маріупольською громадою, виділення земельної ділянки тощо. Крок за кроком відбувалися заходи, аби створити цей квартал у Білій Церкві.

І саме цього дня Маріупольською міською військовою адміністрацією було організовано захід з нагоди старту будівництва в Білій Церкві житлового кварталу для внутрішньо переміщених

осіб із Маріуполя.

На події були присутні почесні гості, яких запросили до слова: заступник міністра відновлення інфраструктури та транспорту України Олексій Рябикін, заступник голови Київської ОДА Андрій Сташків, голова Донецької ОДА Вадим Філашкін, міський голова Маріуполя, начальник Маріупольської міської військової адміністрації Вадим Бойченко, перший заступник міського голови Білої Церкви Інна Новогребельська, виконавчий директор Асоціації міст України Олександр Слобожан та інші.

Андрій Сташків, зокрема, зазначив, що з початку повномасштабного вторгнення Київщина дала прихисток більше 240 тисячам ВПО, це понад 100 тисяч сімей, які втратили свої домівки. Їм надавалася допомога з житлом, у пошуках роботи, діти пішли в навчальні заклади області. Подякував Білоцерківській громаді, яка дозволила проводити таке масштабне будівництво на своїй території.

Інна Новогребельська наголосила, що влада міста всіляко допомагає і буде допомагати Маріупольській міській військовій адміністрації в реалізації проекту. Відзначила, що зараз у громаді зареєстровано більше 15 тисяч ВПО, і багато тих, хто приїхав до Білої Церкви, залишаються в місті.

Будівництво розпочали із закладання першого фундаментного блоку з пам'яттю капсулою з маріуполітом – символом зв'язку з українським Приазов'ям і Маріуполем. Право закласти капсулу пам'яті було надано Нікіті Китайському, сину загиблого захисника Маріуполя. Поруч розмістили малюнки дітей військово-вослужбовців із мріями про новий дім.

Інші – члени гуртка військово-патріотичного виховання, які на своїй базі навчаються за подібними програмами та відпрацьовують аналогічні нормативи.

Але всіх учасників змагань об'єднує єдина мотивація – якнайкраще пізнати основи воєнної науки, отримати знання, здобути вміння та сформувати навички, необхідні майбутньому захисникові України. Під час напруженої і безкомпромісної боротьби команди вміло їх демонстрували, додавши злагодженість та волю до перемоги.

В загальному заліку місця призерів роз-

станнього вересневого дня ми відсвяткували (яке багатогранне слово в час війни!) професійну дату всіх, на кому тримаються українські бібліотеки. Друзі, чи у вас також так відбувається: будь-яке фахове свято асоціюється з цілком конкретними людьми? День медика – з найкращим для вас лікарем; День ЗСУ – з образом воїна, якого ви добре знаєте, а може, й любите та чекаєте; День учителя – з тим, хто не тільки блискуче володів своїм предметом, а й мав класне почуття гумору та поважав у вас особистість... І всі ці постаті мають певні імена, ви впізнаєте їх у натовпі, будете раді зустрічі, через роки знатимете, які теплі слова скажете цій людині. Власне, саме так мені бачиться Всеукраїнський

Бібліотека: місце сили і мрії

ни, центрами надання психологічної допомоги.

Під час святкового

заходу бібліотекарі отримали величезний букет привітань. Від імені секретаря міської ради Володимира Вовкотруба бібліотечну спільноту привітав заступник міського голови Василь Морський; депутат Київської обласної ради, членкиня постійної депутатської комісії з питань освіти, науки, культури, духовності та релігії Алевтина Шнуренко; начальниця управління культури і туризму міської ради Юлія Ковальська; депутати міської ради Оксана Сахарова та Леся Крижешевська; консультантка комунальної установи Білоцерківської міської ради «Центр професійного розвитку педагогічних працівників» Людмила Швень. Директорка Централізованої бібліотечної системи імені Петра Красножона Олександра Нагорна також долучилася до привітань. Багато працівників галузі були відзначені заслуженими нагородами.

Анапутнє слово-побажання перед завершенням урочистого заходу передає як настрій свята, так і сенси роботи великого колективу ентузіастів, який його відзначив: «Нехай бібліотека завжди буде місцем, куди хочеться прийти, місцем, де хочеться залишитися, і місцем, звідки хочеться взяти з собою щось важливе – нову думку, нове знання, нову мрію. Нехай кожен робочий день приносить вам радість від розуміння того, що ваша праця потрібна людям».

Важливо, що пролунали й потрібні для розуміння місії, покладеної на сучасні книгозбірні. Що бібліотека нині – це вже давно не тільки полиці з книгами. Це простір для спілкування, навчання, творчості, зустрічей, виставок, презентацій і нових ідей. А головне – це місце, де завжди раді читачеві.

В нинішній час бібліотечні фахівчині ще й допомагають збирати і зберігати документи про російсько-українську війну, формуючи національну ідентичність. Сприяють розвитку критичного мислення, інформаційної та цифрової грамотності, навчанню української та іноземних мов. Бібліотеки стали волонтерськими центрами, де допомагають переселенцям, підтримують родини загиблих героїв, збирають допомогу для Збройних сил України.

Валентина ХРАБУСТ

Біла Церква виховує переможців!

Нарешті хороша новина серед загальних невтішних подій: наша ЕРІКА КОЛЕСНІЧЕНКО, вихованка Білоцерківської школи мистецтв № 5 імені Сергія Томащука, стала переможницею Національного відбору на Дитячий пісенний конкурс Євробачення-2026.

Фінал відбору відбувся 26 вересня на телеканалі та сайті «Суспільне Культура», інших ресурсах та в засотисунку Дія.TV.

Серед шести фіналістів, за результатами голосування журі та глядачів, Еріка здобула перемогу, отримавши 11 балів: 5 від журі та 6 – від глядачів. Загалом у глядацькому голосуванні за представника України на Дитячому Євробаченні-2026 цього року в засотисунку Дія взяли участь 77 688 українців.

Фінал міжнародного конкурсу відбудеться 24 жовтня і втретє пройде на Мальті. В ньому візьмуть участь представники 16 країн.

Нагадаємо, минулого року на Дитячому Євробаченні перемогла Lou Deleuze із Франції з піснею «Ce monde», а представниця України Софія Нерсесян посіла друге місце з піснею «Мотанка».

Дізнавшись про перемогу Еріки, її рідний мистецький навчальний заклад дуже емоційно прокоментував подію у фейсбуці: «Сьогодні для нашої школи, для Білої Церкви та для всієї України – неймовірний день! Наша учениця стала переможницею Національного відбору на Дитяче Євробачення-2026! І тепер саме Еріка представлятиме Україну на міжнародній сцені. Для нас це не просто перемога талановитої учениці. Це – величезна честь і гордість за нашу школу, за наше рідне місто й за Україну!

Ця перемога – результат великого таланту, щоденної праці, наполегливості, віри в себе та величезної любові до музики.

Окрема величезна гордість нашої

школи – викладач Еріки з вокалу, заслужений працівник культури України, викладач по класу вокалу школи Галина Білогур. Це перемога, за якою стоїть професійна майстерність, роки

праці, педагогічний талант і віра у свою ученицю! Браво, Еріко! Браво, Галино Білогур! Ми пишаємося вами!»

Відреагував на гарну новину й секретар Білоцерківської міської ради **Володимир Вовкотруб**: «Друзі, маємо колосальну нагоду для гордості за рідне місто! Наша юна білоцерківка Еріка Колесніченко здобула абсолютну перемогу в Нацвідборі та представлятиме Україну на Дитячому Євробаченні-2026 із піснею «НЕ колискова»!

Надскладна конкуренція, шлях через «Зіркову школу» – і ось вона, заслужена перемога! Успіх Еріки – черговий доказ того, про що ми завжди кажемо: Біла Церква – це місто потужної школи формування талантів, сили та характерів.

Наші діти регулярно доводять це на спортивних аренах, наукових олімпіадах, міжнародних творчих конкурсах і розробках. Ми вміємо виховувати справжніх чемпіонів у будь-якій сфері – від сцени до спортивних рингів та наукових лабораторій.

Дякую батькам, наставникам та всій громаді, яка об'єдналася в Дії й підтримала нашу зірочку!

Еріко, рідна Біла Церква пишається тобою та тримає кулаки! Попереду – велика європейська сцена, але ми вже знаємо: ти – найкраща!»

Змагалися майбутні захисники Вітчизни

Змагання проводилися в укритті ДЮСШ № 1, де розмістився стрілецький тир, призначений для розбирання та збирання автоматів і невеликий спортзал. Учасники змагалися в стрільбі з пневматичної гвинтівки, збиранні та розбиранні автомата Калашникова, а також в зупинці критичної кровотечі пораненому за допомогою турнікета й евакуації його на жорстких носіях.

В іграх брали участь команди учнівської молоді, до яких входили хлопці та дівчата, які вже далеко не новачки у вивченні військової справи. В основному, це ліцейсти, які проходять військового підготовку в Центрі військово-патріотичного виховання та допризовної підготовки (ВВП і ДП) під керівництвом досвідчених офіцерів-ветеранів і мають можливості ретельно тренуватися в стрільбі, збиранні-розбиранні автомата та вправах з надання допомоги під час

поділилися так: перше виборолла команда «Лицарська звитяга» Центру позашкільної освіти та професійного самовизначення учнівської молоді «Соняшник»; друге місце посіла команда «Лицарі» Білоцерківського опорного ліцею-гімназії № 20; третє отримала команда Білоцерківського академічного ліцею «Колегіум».

Змагання з військово-прикладних видів спорту є важливою частиною військово-патріотичного виховання підростаючого покоління. А в планах Білоцерківського міського центру фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх» це далеко не останнє змагання подібного спрямування. Тому завдання для всіх учасників Військово-патріотичних ігор для молоді – тримати форму та готуватись до майбутніх зустрічей на спортивних аренах.

Валерій ПАНТЮШЕНКО

Тарифи на комуналку та правила для ВПО: що зміниться для українців з жовтня?

Уже з 1 жовтня на країну чекає низка нововведень. Так, споживачі газу отримають нові платіжки, а деяким українцям зменшать тариф на електрику. Також змін зазнають правила для внутрішньо переміщених осіб. Детальніше розповідає Центр громадського моніторингу і контролю.

Комунальні тарифи

Вже з початку жовтня українці отримуватимуть нові платіжки за газ. В оновлених рахунках з'явиться більше інформації, а дані про спожитий газ та його розподіл можна буде подавати в одному документі. Нові правила також дозволять споживачам обрати формат документа: паперовий чи електронний. Цифровий рахунок буде доступним через особистий кабінет та інші сервіси постачальника й оператора. Цін на газ чи послуги зміни поки не стосуються.

Для частини українців з 1 жовтня зміниться тариф на електричну енергію. Йдеться про тих, хто користується системою електричного опалення. До 30 квітня для такої категорії населення діятиме пільговий тариф. Зокрема, під час використання до 2000 кВт*год (включно) ціна становитиме 2,64 гривні за 1 кВт*год. А от під час використання більш як 2000 кВт*год тариф зросте до 4,32 гривні.

Зміни для ВПО

Оновлені правила для переселенців стосуватимуться оренди, тимчасового проживання та доступу до нових програм. Зокрема, Верховна Рада розширила можливості використання державного та комунального майна для цих потреб. Закон дозволяє робити винятки, якщо об'єкти необхідні для прихистку людей. Такі норми діятимуть до 1 січня 2028 року.

Також Уряд продовжив програму компенсації витрат на житлово-комунальні послуги та енергоносії для установ, підприємств і ФОПів, які безоплатно розміщують внутрішньо переміщених українців. Йдеться як про вартість комуналки, так і про витрати на скраплений газ, тверде та рідке пінне побутове паливо.

З'явилася для переселенців і нова можливість: експериментальна програма "Будиночки в селі". За її умовами людям підбирають відповідне житло. Громада купує будинок у господаря, приміщення переходить у комунальну власність. А переселенцям пропонують договір безоплатної оренди на термін до 3 років, який можна буде продовжити. Щоправда, держава має до учасників

програми певні вимоги. Зокрема, взяти участь можуть люди, які не мали власного житла на підконтрольній Україні території або в зонах, де не ведуться бойові дії. Чия нерухомість була знищена чи пошкоджена, і є непридатною для проживання. Учасники програми також не мають отримувати компенсацію за зруйновану квартиру чи будинок. Та не купувати протягом 6 місяців до подання заяви дорожчу за 100 тисяч гривень земельну ділянку чи новіший за 5 років транспортний засіб.

Стягнення боргів

Міністерство юстиції України переходить до нового етапу цифровізації виконавчого провадження, який дозволяє автоматично арештовувати та списувати кошти боржників. Раніше до цієї програми долучалися лише державні фінансові установи. Але з початку жовтня участь братимуть всі банківські установи країни. "Це дозволяє швидко знаходити кошти боржника, в автоматичному порядку проводити списання цих коштів і погашення відповідних заборгованостей", – зазначив міністр юстиції Денис Маслов.

За прогнозами влади оновлена система також мінімізує людський фактор під час зняття обмежень після сплати боргу. Тобто боржникам не доведеться днями чекати на дію виконавця, щоби той вилучив їхні імена з реєстру.

Перехід на зимовий час

Звичайно для українців зміною цього місяця стане переведення годинників на зимовий час. За чинними правилами, воно відбудеться у ніч з 24 на 25 жовтня. Стрілки потрібно буде посунути на годину назад о 04:00 – до 03:00. Традиційно відбувається переведення часу в неділю, щоби зменшити побутові незручності для людей в усьому світі. Тим, хто прокидається за годинником, ця ніч дає можливість поспати на годину довше.

Два роки тому Верховна Рада України ухвалила закон, який скасував би сезонне переведення годинників. Документ спрямували на підпис Президенту. Однак наразі його не підписано.

24 вересня 2026 року завершив своє земне життя ВІКТОР ВОЛОДИМИРОВИЧ РУДИЙ — ГОЛОВА БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ ВЕТЕРАНІВ.

Народився 1 березня 1959 року в місті Білій Церкві. Закінчив 8 класів середньої школи № 9. Отримав професію тракториста і водія. 1977 року призваний до збройних сил. Після строкової служби продовжив служити прапорщиком. З 1981 по 1982 рік служив в Афганістані. З 1984 р. по 1985 р. — в Ефіопії. З 1989 р. по 1991 р. — в Чехословаччині. Після виведення радянських військ служив у Білій Церкві. З 2001-го — військовий пенсіонер.

З 2010 р. — голова Білоцерківської районної ради ветеранів.

Очолюючи раду ветеранів, проявив свій професійний і людський потенціал. Добросовісно й уміло організовував роботу ветеранської організації.

Пом'яньте його добрим словом.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ І ВІЧНИЙ СПОКІЙ
ВІКТОРУ ВОЛОДИМИРОВИЧУ РУДОМУ.

Президія Білоцерківської районної ради ветеранів

Рішення Білоцерківської міської ради від 24 вересня 2026 року № 8962-95-VIII «Про встановлення ставок орендної плати за земельні ділянки комунальної власності на території Білоцерківської міської територіальної громади»

Розглянувши подання здійснюючого повноваження міського голови, секретаря міської ради Вовкотруба В.Г., відповідно до Земельного кодексу України, статей 269-289 Податкового кодексу України, Законів України «Про оренду землі», «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», пункту 34 частини 1 статті 26, частини 2 статті 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», частини 2 статті 4 Закону України «Про захист економічної конкуренції», Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 року № 1051, рішення Білоцерківської міської ради від 11 листопада 2025 року № 7959-79-VIII «Про план діяльності Білоцерківської міської ради з підготовки проектів регуляторних актів на 2026 рік», міська рада вирішила:

1. Встановити на території Білоцерківської міської територіальної громади ставки орендної плати за земельні ділянки комунальної власності згідно з додатком.
2. Визнати таким, що втратило чинність, рішення міської ради від 20 березня 2014 року № 1175-57-VI «Про затвердження методики розрахунку розміру орендної плати за землю в м. Біла Церква в новій редакції».
3. Управлінню комунікації, інформаційної та цифрової політики Білоцерківської міської ради оприлюднити рішення в друкованих медіа.
4. Управлінню регулювання земельних відносин Білоцерківської міської ради при укладенні договорів оренди землі, їх поновленні, укладенні договорів оренди землі на новий строк розмір орендної плати за земельні ділянки комунальної власності визначати із застосуванням ставок орендної плати відповідно до цього рішення.
5. Рішення набирає чинності з 01 січня 2028 року.
6. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію з питань земельних відносин та земельного кадастру, планування території, будівництва, архітектури, охорони пам'яток, історичного середовища.

Володимир **ВОВКОТРУБ**, секретар міської ради

З додатком до рішення можна ознайомитися на офіційному сайті Білоцерківської міської ради.

Повідомлення про оприлюднення проекту регуляторного акта – рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради «Про встановлення тарифу на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування Білоцерківської міської територіальної громади»

Відповідно до частини другої статті 11 Закону України «Про автомобільний транспорт», підпункту 2 пункту а) статті 28, частини 2 статті 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», наказу Міністерства транспорту та зв'язку України від 17 листопада 2009 року № 1175 «Про затвердження Методики розрахунку тарифів на послуги пасажирського автомобільного транспорту», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 27 листопада 2009 року за № 1146/17162, рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 22 вересня 2026 року № 710 «Про внесення змін в додаток до рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 25 листопада 2025 року № 873 «Про план діяльності виконавчого комітету Білоцерківської міської ради з підготовки проектів регуляторних актів на 2026 рік» (зі змінами), виконавчий комітет Білоцерківської міської ради повідомляє про оприлюднення проекту регуляторного акта – рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради «Про встановлення тарифу на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування Білоцерківської міської територіальної громади».

Проект регуляторного акта розроблений у зв'язку з черговим зростанням вартості матеріальних ресурсів, паливно-мастильних матеріалів у період воєнного стану в Україні та необхідністю регулювання діючого з 28 липня 2026 року тарифу на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування Білоцерківської міської територіальної громади.

Метою прийняття даного рішення є приведення у відповідність розміру тарифу на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування економічно обґрунтованим витратам, зважаючи на зростання вартості паливно-мастильних матеріалів та з метою забезпечення безперервності, доступних, якісних і безпечних перевезень пасажирів громадським транспортом.

Розробник проекту регуляторного акта: відділ транспорту та зв'язку Білоцерківської міської ради.

Проект рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради «Про встановлення тарифу на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування Білоцерківської міської територіальної громади» та аналіз його регуляторного впливу буде розміщено на офіційному сайті Білоцерківської міської ради та її виконавчих органів: <https://bc-rada.gov.ua>, <https://nev/bc-rada.gov.ua>.

Строк прийняття пропозицій та зауважень до проекту рішення – регуляторного акта та аналізу регуляторного впливу становить 1 (один) місяць з дня його оприлюднення в медіа.

Пропозиції та зауваження приймаються в друкованому та електронному вигляді за адресою: вул. Леся Курбаса, 3, 3 поверх, 10 каб., відділ транспорту та зв'язку Білоцерківської міської ради, щоденно, з 8:00 до 17:00 (крім суботи та неділі), електронна пошта (e-mail): transzv@bc-rada.gov.ua.

Руслан **РУДЕНКО**, заступник міського голови

ДО УВАГИ ВЛАСНИКІВ (КОРИСТУВАЧІВ) СУМІЖНИХ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК АБО УПОВНОВАЖЕНИХ НИМИ ОСІБ

16.10.2026 будуть проводитись роботи зі встановлення меж земельної ділянки на території Білоцерківського району Київської області:

о 9:00 – земельної ділянки для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), яка розташована по вул. Шевченка, 44, с. Тадіївка, гр. Чорнобров Олени Олександрівни.

Контактна особа: **Скорик М.А., 096-110-77-14.**

КУПУЄМО ТА БЕРЕМО В ОРЕНДУ
ЗЕМЛЮ (ПАЇ).

ДОРОГО. НАДІЙНО. ШВИДКО.

ТЕЛЕФОН: 068-399-78-72.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний.

Монтаж — один день.

Гарантія — 15 років.

068-155-8-122

Незабаром відбудеться
промивка мереж

ТОВ «БІЛОЦЕРКІВВОДА»
повідомляє, що в період з

6-00 години 10 жовтня

до

18-00 години 11 жовтня 2026 року,

відбудеться профілактична
промивка мереж.

Буде відсутнє
водопостачання,

тому на цей період необхідно
передбачити запас води.

Наприкінці вересня в бібліотеці-філії № 2 відбулася презентація книги письменниці, редакторки та перекладачки Ганни Ручай «Кола пам'яті» – видання, в якому історія Білої Церкви постає через особисті спогади, знайомі вулиці, міські маршрути та події, що залишили слід у пам'яті кількох поколінь.

Біла Церква Ганни Ручай: вулиці, історії та люди

Присутні переглянули буктрейлер книги, створений працівниками книгозбірні. Відео стало своєрідним візуальним запрошенням до подорожі сторінками видання, допомогло відчувати його атмосферу.

Ганна Ручай розповіла, як народжувалася книжка, звідки виникла її ідея та яким був шлях від задуму до готового видання. Символічною стала його назва: письменниця порівнює людську пам'ять з річними кільцями на зрізі дерева, де кожне коло зберігає свій час, свої події та історії. Так само й містом можна пройти багато

маршрутів від спогаду до сьогодення й навпаки, щоб замкнути коло зв'язку з минулим і перейти на новий рівень – до майбутнього.

Про створення книги розповіла й дизайнерка Світлана Рябова. Вона поділилася тим, як разом з авторкою працювала над оформленням видання, добирала матеріали та вибудовувала маршрути.

Окремо варто відзначити виступ краєзнавця Сергія Різника, автора одного з відгуків на книгу. Пан Сергій зауважив, що сьогодні особливо важливо відновлювати втрачені сторінки історії, збираючи спогади людей, які жили в Білій Церкві у 40–80 роках ХХ століття, а також тих, хто особисто спостерігав, як змінювалося місто.

Своїми думками про книгу поділилися бібліотекарки Тетяна Ніконенко, Світлана Хмільова, Майя Божено та учасниця літературної студії «Олександрійський бульвар» Ольга Панасюк.

Презентація виявилася не лише розповіддю про книгу, а й своєрідним діалогом із читачами. Ганна Ручай запропонувала присутнім перевірити свої знання за змістом твору. За відповіді учасники отримували

подарунки – книги та листівки з краєвидами рідного міста.

Особливою настрою зустрічі додали виступи маленьких «зірочок» із дитячо-юнацького клубу за місцем проживання «Перлина». Юні артисти щиро й зворушливо заспівали патріотичних пісень та подарували присутнім теплі емоції.

Презентація книги «Кола пам'яті» стала зустріччю не лише з новою книгою, а й із самою Білою Церквою – її минулим, вулицями, історіями та людьми.

Світлана ЛИННИК

► МАНДРУЄМО СХІДНИМ ПОДІЛЛЯМ

Куди б доля нас не закинула, та протягом життя в душі завжди залишаються спогади про свою малу батьківщину. Інколи ми повертаємося туди, де провели дитячі та юнацькі роки, згадуючи приємні його моменти, а ще відомі місця, огорнені великою історією та легендами. ...Ось і ще раз відвідала свою маленьку батьківщину, рідну місцину, цікаву та непересічну історичними подіями, архітектурою та мовою. Де б ви почули, як не на Шаргородщині (!): «цьотка» (тітка), «радно» (рядно), «бураки» (буряки) чи, приміром, «гишки» (холодець)! Це своєрідні край і люди.

Три перлини Шаргорода

Так-от! Почнемо з Шаргорода. Місто було засноване 1383 року литовським князем Вітовтом, а 1579-го коронний канцлер Речі Посполитої Ян Замоєський будує фортецю, наймаючи італійського архітектора Бернарда Морано. Укріплення отримує назву Шаргород на честь католицького св. Флоріана Шарого. Пізніше на її місці постала перлина Поділля – костел святого Флоріана, який діє й нині (ближче до центру міста збереглася і кам'яниця Замоєського). В 1588 р. місто отримало Магдебурське право й, відповідно, герб, торгові та митні привілеї. А відтак заселення єврейською общиною.

Почалася активна забудова містечка. І 1589-го в Шаргороді споруджено кам'яну оборонну синагогу в мавританському стилі. Уже значно пізніше, 1719 року, – Свято-Миколаївський чоловічий монастир – осередок православної духовності, який так і не перейшов у підпорядкування ПЦУ...

Згодом тут облаштували духовну семінарію, а потім – училище. Навчальний заклад при Свято-Миколаївському монастирі вважався одним з найкращих на Поділлі. В його стінах отримали освіту поет Степан Руданський і прозаїк Михайло Коцюбинський, а декількома роками пізніше – й автор шедевра, «Щедрика», Микола Леонтович.

В історії цього монастиря не обійшлося без парадоксів. Ще за радянських часів і практично до початку 2014 р. на території храму діяли Шарго-

родський військкомат та призовна дільниця. Тепер ТЦК – в іншому місці.

Три архітектурні перлини розмістилися на невеликій території та співіснують поруч одна з одною.

Історичні перипетії добре «потрусили» місто і його мешканців. Довелося побувати то під поляками, то під турками, то під російською імперією, та українці давали гарну відсіч чужинцям і поневолювачам: згадаймо Северина Наливайка, Максима Кривоноса, Богдана Хмельницького.

27 років Шаргородщина перебувала під Османською імперією (1772–1799), і Шаргород османам так сподобався, що вони перейменували його на Кучук-Істамбул – Малий Стамбул. Тут частково збереглася присутність турків. Так само, як і в моєму рідному селі Джурин, що за 18 км від Шаргорода. Тут теж була турецька фортеця на пагорбі в єврейському кварталі (ми його називали містечком) з її підземними ходами, куди малими лазили, шукаючи скарбів, а потім добре отримували «на горіхи» від батьків, бо підземелля були в дуже аварійному стані.

Поруч з батьківським будинком зберігся той турецький шлях, яким з Порти на Поділля турки возили товар. Місцеві називали його «сушою». Цим шляхом, кілометрів зо шість, коли мені було років 8, ми з бабусяю Зоєю пішки ходили в її рідне село Довжок, де жив її батько. Він добре знався на історії періоду османів, був начитаним.

Сайт Shorptk. ua	П'ятниця, 9.10 ніч +13 день +22	Субота, 10.10 ніч +8 день +14	Неділя, 11.10 ніч +9 день +17	Понеділок, 12.10 ніч +11 день +17	Вівторок, 13.10 ніч +10 день +15	Середа, 14.10 ніч +9 день +14	Четвер, 15.10 ніч +9 день +14
------------------------	--	--	--	--	---	--	--

Сумління, як хом'як, – або спить, або гризе.

Засновник:
ПП "Редакція газети
"Громадська думка"
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Блоцеквідрук".
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 043348510000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.

Миколи Святоші

14 жовтня

Якою людиною потрібно бути, щоб твоє ім'я залишилося на мапі одного з найвеличніших міст Європи? Наприклад, такою як печерський чудотворець, преподобний Микола Святоша. Ім'я чернігівського князя, який змінив свою долю й присвятив життя служінню Господу, увіченне у назві району Києва – Святошин.

♦ В 1080 році у родині чернігівського князя Давида Святославовича народився син. Під час хрещення він отримав ім'я Святослав, на честь діда – Святослава II – київського та чернігівського князя, сина Ярослава Мудрого. Другим ім'ям молодого князя було Панкратій, але у більшості літописів його згадують як Святошу.

♦ Досягнувши повноліття, він взяв собі за дружину доньку київського князя Святополка Ізяславича Анну, з якою і народив дітей. Одна з доньок князівської родини згодом вийшла заміж за онука Володимира Мономаха.

♦ У 1097 р. Святослав Панкратій очолив Луцьке князівство. Це були часи міжусобних війн, тому йому доводилося брати участь у

військових діях, розбиратися у політичних інтригах. Після чергової облоги Луцька у 1100 році Святоша був вимушений повернутися у Чернігів до батька.

♦ Перебуваючи під постійним тиском владних обов'язків, Святослав вирішив покинути мирське життя. Попередньо облаштувавши майбутнє дітей та дружини, роздавши особисте майно жебракам і бідним, Святоша приймає постриг у Києво-Печерській лаврі. З чернечим ім'ям Микола він провів у монастирі 36 років.

♦ Цей вчинок не зрозуміла його родина. Але саме у стінах лаври життя колишнього князя набуло нового сенсу. Його не лякала тяжка праця простого монаха: три роки Микола Святоша рубав дрова для монастирської кухні. Ще три роки присвятив служінню біля лаврської брами, покидаючи свій пост тільки для відвідин церкви.

♦ Землі, які належали Святославу, він подарував лаврі. Зібрані ним книги стали основою лаврської бібліотеки. На кошти Миколи Святоші була побудована Свято-Троїцька надбрамна церква, яка чудово зберег-

лася через століття. Завдяки його клопотам та грошовим жертвам при церкві був побудований лікарняний монастир. Коли Святоша оселився в окремій келії, то поряд з нею висадив сад.

♦ Своїм праведним життям та вірним служінням Богу Микола Святоша надавав приклад іншим. В нього відкрився дар яснобачення, він міг лікувати людей молитвами.

♦ 14 жовтня 1143 року лаврський чудотворець покинув цей світ, попередньо передбачивши власну смерть та підготувавши собі могилу. Ця дата стала днем вшанування святого. Після смерті Микола Святоша був канонізований, а його святі мощі зберігаються у Ближніх печерах Києво-Печерської лаври. Також його ім'я згадують на Соборі преподобних отців, які спочивають у Ближніх печерах.

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

Старий дідусь Семен мав років під 80, був статний, високий, з сивою, аж білою, шевелюрою і розкішними «будьонівськими» вусями, які щораз, після денного сну, дивлячись у дзеркало, що стояло на столику біля ліжка, розчісував, викручуючи їхні кінчики, «щоб стояли догори». Дідусь постійно кашляв. Як казала бабуся, «у війну його труїли газами». Мався на увазі газ іприт. Він пройшов Першу світову, Фінську, і дійсно почувався заслабким. Якось дідусь «лишився»... одного вуса! На поміч прийшли закрійні ножиці цьотки Маньки. Із «будьонівських» вийшов один... «напівбудьонівський». Не без посмішки я згадала цю кумедну історію, коли проїжджала Довжок цим же шляхом, відвідуючи с. Мурафа із журналістським завданням.

Варто згадати ще один цікавий населений пункт. Такий собі топонімічний казус. Він тісно пов'язаний з Білою Церквою. Це хутір Роля. Та насправді мав би називатися Ролле, натомість спочатку отримав назву Генрихівка. Згодом міг би бути Ролле, та не склалося. Тут 1829 року народився Юзеф Ролле – визначний лікар-невропатолог, доктор медицини, знаменитий дослідник, який популяризував польську й українську історію, археограф, письменник, почесний член Подільської АН (з 1863 року), член Подільського епархіального історико-статистичного комітету. Він не тільки лікував людей від різних хвороб, а й чимало залишив досліджень у сфері історіографії, був

«джень добри», і, гадаю, «селям» теж доречно. Пригадую, наприкінці 80-х років ХХ ст. у Шаргороді проходили зйомки художнього фільму за твором єврейського письменника Шолом-Алейхема «Блукаючі зірки». Десь із хвилини 10 фільму знято саме на вуличках цього єврейського містечка. Та й місцеві жителі були зайняті у масовці. Нині, правда, велика кількість єврейського населення Шаргорода виїхала, хто на Землю Обітовану, хто до Європи, Америки, великих міст України, а колись тут життя виривало, особливо торгівля. А яке було смачне морозиво в паперових стаканчиках зі встромленою у нього пласкою дерев'яною паличкою! Мама частенько брала мене до Шаргорода на закупи. І на докучливу мою фразу: «Мам, я хочу морозина», лунала відповідь єврея-продавця: «Мадам, що ж ви держіте паузу, купіте дівочке морозиво, пусть не ноєт!».

Тепер, йдучи у справах колись колоритним містечком, пригадуєш минуле, ніби вдивляєшся крізь час. ...Ось тут, при в'їзді в місто, по обидва боки дороги височіли, як тоді здавалося, великі-великі колони, збудовані турками. Це були в'їзні ворота в Шаргород. А ось на цій вулиці майстер шив та продавав добротні кашкети, які славилися на всю округу. Вулички, будинки, пам'ятки, обличчя... Що ж, все йде, все минає, як кажуть, час невблаганний...

Надя КАЩУК